

Sygn. akt I C 515/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lucyna Knyba

Protokolant: sekr. sądowy Karolina Stępińska

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Bank S. A. w W.

przeciwko L. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej L. S. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 1 548,71zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści osiem złotych 71/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 1 156,28zł od dnia 22.01.2015r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 36,06zł od dnia 22.01.2015r. do dnia zapłaty.

II. Zasadza od pozwanej L. S. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 69,72zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 22 stycznia 2015r. domagał się zasądzenia od pozwanej L. S. kwoty 1.548,71 zł wraz z umownymi odsetkami wynoszącymi czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 1.1156,28 zł od dnia 22 stycznia 2015r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 36,06 zł od 22 stycznia 2015.r do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż powód udzielił pozwanej kredytu w dniu 30 grudnia 2009r. Pozwana nie wywiązywała się ze swoich obowiązków terminowej płatności. W związku z tym powód wypowiedział umowę stawiając całą należność w stan wymagalności.

(k- 2-6, k- 25-28 - pozew)

Mocą nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 11 lutego 2015r., uwzględniono roszczenie powoda w całości.

(k- 7- nakaz zapłaty)

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, że nie jest w stanie w terminie dwóch tygodni uiścić należność na rzecz powoda z uwagi na swoją sytuację materialną. Wniosła o rozłożenie należności na raty.

(k- 10-11- sprzeciw od nakazu zapłaty)

Sąd ustalił, co następuje:

Poprzednik prawny powoda - (...) Bank S. A. z siedzibą w K., w ramach swojej statutowej działalności, na podstawie umowy kredytu z dnia 30 grudnia 2009r. udzieliła pozwanej L. S. kredytu w wysokości 14.769,23 zł na zakup samochodu marki V. (...) - na okres 60 miesięcy. Załącznikiem do umowy był harmonogram spłaty rat określający terminy i wysokość spłat. Zgodnie z umową, bank był upoważniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu w wypadku m.in. zwłoki w płatności przez kredytobiorcę z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat kredytu, po uprzednim wezwaniu klienta do zapłaty.

(dowód: k- 31-34 umowa kredytu

k- 35-39, k- 41-44- odpis KRS powoda)

W związku z zaleganiem z płatnością, powód dokonał wypowiedzenia umowy i postawił w stan wymagalności całą pozostałą do uiszczenia na swoją rzecz należność. W piśmie z dnia 19 stycznia 2015r. wezwał nadto pozwaną do zapłaty pod rygorem skierowania sprawy do sądu. Na dzień 21 stycznia 2015r. zaległość pozwanej na rzecz powoda wynosiła z tytułu należności głównej - 1.156,28 zł, z tytułu odsetek umownych za korzystnie z kapitału - 11,27 zł, z tytułu odsetek za opóźnienie - 24,79 zł, z tytułu opłat i prowizji - 356,37 zł.

(dowód: k -29- wyciąg z ksiąg banku

k- 53- wezwanie do zapłaty)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci kserokopii dokumentów prywatnych i urzędowych złożonych przez powoda.

Sąd oparł się w przedmiotowej sprawie na dokumentach prywatnych i urzędowych złożonych przez powoda, nie znajdując podstaw do odmówienia im wiarygodności.

Wskazać trzeba, iż okoliczności wskazanych w pozwie pozwana nie kwestionowała, nie złożyła żadnych merytorycznych zastrzeżeń do nakazu zapłaty, podnosząc jedynie, iż nie jest w stanie uiścić należności na rzecz powoda w określonym w nakazie zapłaty terminie. Zdaniem sądu, należy uznać, iż pozwana przyznała okoliczność wskazane w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a następnie w uzupełnieniu pozwu, w rozumieniu art.229 kpc. Pozwana nie stawiała się również na rozprawie wyznaczonej na dzień 1 października 2015r., mimo prawidłowego na nią wezwania.

Powództwo podlega uwzględnieniu w całości.

Na wstępie należy stwierdzić, iż okolicznością nie budzącą wątpliwości jest fakt zawarcia przez strony umowy kredytu z dnia 30 grudnia 2009r. Okoliczność ta została wykazana przez powoda za pomocą złożonych do akt sprawy dokumentów, nie była także kwestionowana przez pozwaną. Wysokość zaległości, wskazana przez powoda w załączonym wyciągu z ksiąg banku, również nie została zakwestionowana przez pozwaną. Nie podważała ona żadnych istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, w tym zalegania ze spłatami, wypowiedzenia umowy i postawienia całej pozostałej należności w stan wymagalności. Jedyłą okolicznością, na którą powoływała się pozwana składając sprzeciw, jest niemożność spłaty należności na rzecz powoda w terminie dwóch tygodni określonym nakazem zapłaty z uwagi na trudną sytuację materialną. Pozwana jednocześnie wniosła o rozłożenie płatności na raty.

W myśl art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na tary zasadzone świadczenie.

W przedmiotowej sprawie, co do zasady, nie zachodziły przeszkody do uwzględnienia wniosku pozwanej o rozłożenie zasądzonej należności na raty. Z treści przywołanego przepisu wynika, iż sąd może to uczynić w szczególnie uzasadnionych przypadkach, skoro wiąże się to z dolegliwością po stronie wierzyciela, który nie tylko nie otrzyma niezwłocznie całości należności, ale też zostaje pozbawiony w części odsetek z tytułu opóźnienia w płatności. Te szczególne okoliczności musi, rzecz jasna, wykazać sądowi dłużnik. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wskazała, iż jest osoba bezrobotną, ma na utrzymaniu dzieci, zaś jej mąż podejmuje prace dorywcze. Wskazać trzeba, iż nie tylko nie wykazała tych okoliczności za pomocą jakichkolwiek dowodów, choćby dokumentów, ale nie stawiając się na rozprawie, nie dała sądowi możliwości weryfikacji swoich zdolności płatniczych. Nie wskazała w treści sprzeciwu wysokości proponowanej kwoty, nie jest zaś rzeczą sądu ustalać to samodzielnie bez jakiegokolwiek inicjatywy dłużnika tym zakresie. Tym samym trzeba stwierdzić, iż wobec nie wykazania przez pozwaną jakichkolwiek okoliczności uzasadniających wniosek o rozłożenie zasądzonej należności na raty, wniosek ten nie mógł zostać uwzględniony.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art.art.2 ust.1 ustawy o kredycie konsumenckim, art.481§1, 2 i 3 kc, w związku z umową z dnia 30 grudnia 2009r., art.320 kpc a contrario, sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku.

O kosztach Sąd rozstrzygnął w oparciu o treść przepisów art.98 kpc i art.108 kpc, w myśl zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Mając na uwadze powyższe, sąd rozstrzygnął jak w punkcie II wyroku, obciążając pozwaną kosztami postępowania w sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)